

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL
SECȚIA

DOSAR NR.

ÎNCHERI E

Ședința publică din data de 18 septembrie 2024

Președinte -

Judecător –

Judecător –

Grefier -

Pe rol fiind soluționarea recursului formulat de reclamantul **SINDICATUL** pentru membrii de sindicat împotriva sentinței nr. 272 din data de 20 martie 2024 pronunțată de Tribunalul Prahova – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în contradictoriu cu pârâțul **INSPECTORATUL JUDEȚEAN DE POLIȚIE**

Cererea de recurs este scutită de plata taxei judiciare de timbru.

La apelul nominal făcut în ședință publică au lipsit părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care arată că:

- Cererea de recurs este scutită de plata taxei judiciare de timbru, solicitându-se și judecata cauzei în lipsă;

- Intimatul pârât a depus la dosarul cauzei întâmpinare, prin care a invocat excepția nulității recursului, excepția prescripției dreptului material la acțiune, excepția inadmisibilității unui capăt de cerere, solicitându-se și judecata cauzei în lipsă (înregistrată la Serviciul registratură al instanței sub nr. din data de 2024), după care,

Curtea, cu privire la excepția nulității recursului, o va respinge ca nefondată, criticile formulate de recurenți încadrându-se în motivul de casare invocat, întemeiat pe dispozițiile art. 488 alin. 1 pct. 8 Cod procedură civilă, recurenții criticând greșita aplicare de către instanța de fond a dispozițiilor O.U.G. nr. 114/2018, făcând abstracție de prevederile art. 5 alin. 1 din O.U.G. nr. 26/1994.

Constată că s-a invocat și excepția prescripției și excepția inadmisibilității capătului de cerere privind efectuarea demersurilor necesare de către Ministerul Apărării Naționale la nivel de Guvern, pentru emiterea unui nou ordin de ministru; constată că aceste două excepții au fost invocate și în fața instanței de fond, care nu s-a pronunțat asupra lor, iar sentința instanței de fond nu a fost atacată cu recurs din această perspectivă, astfel că soluția dată a intrat sub autoritatea de lucru judecat.

Curtea pune în discuția părților sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la dezlegarea chestiunii de drept, în temeiul dispozițiilor art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, chestiune de drept care vizează plata valorilor actualizate ale normelor de hrană nr. 1 și 6, atât pe timp de pace, cât și pe timp de mobilizare, asediu, război sau urgență, norme de hrană prevăzute prin Ordinele ministrului apărării naționale nr. MS 97/05.07.2018, nr. MS 83/2020, nr. MS 78/2020, nr. MS 35/21.02.2022, pentru perioada celor 3 ani anteriori introducerii acțiunii și rămâne în pronunțare asupra sesizării ICCJ.

CURTEA,

Deliberând asupra recursului de față, constată următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal sub nr., reclamantul **SINDICATUL** în contradictoriu cu pârâta **INSPECTORATUL JUDETEAN DE POLITIE** a solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună obligarea în solidar a pârâtelor la plata valorii actualizate a normelor de hrană nr. 1 și nr. 6, atât pe timp de pace, cât și în timpul stării de mobilizare, asediu, război sau de urgență prevăzute în Ordinele MINISTRULUI APĂRĂRII NAȚIONALE, pentru perioada celor 3 ani anterior introducerii acțiunii, după cum urmează:

- nr. MS 97/05.06.2018 - în sensul majorării valorii financiare de la 32 lei/zi la 34 ce produce efecte începând cu 01.01.2019 - solicita diferența de 2 lei/zi pentru perioada 2019 - decembrie 2019;

- nr. MS 83/2020 în sensul majorării valorii financiare de la 34 lei/zi la 38 lei, ce produce efecte începând cu 15.05.2020 - solicita diferența de 4 lei/zi pentru perioada mai 2020 - decembrie 2021;

- nr. MS 78/2020 privind valoarea financiară actualizată a normelor de hrană care se aplica pe timpul stării de mobilizare, de război, de asediu sau de urgență, valoarea financiară a normei de hrană fiind de 39 lei/zi, corespunzătoare Normei 1 - solicită diferența de 5 lei/zi pentru perioada 15.03.2020 - 15.05.2020;

- nr. M.S. 35 din 21. 02.2022 privind valoarea actualizată a normei de hrană care produce efecte începând cu 01.01.2022 în sensul majorării valorii financiare a acesteia de la 38 la 40 lei/zi - solicită diferența de 6 lei/zi pentru perioada ianuarie 2022 – zi;

- efectuarea demersurilor necesare - de către MAPN, la nivel de Guvern, pentru emiterea unui Ordin de ministru prin care să fie stabilită valoarea normei de hrană începând cu 01.01.2022 la 45 lei/zi (valoarea reală la o creștere a indicilor prețurilor de consum de 17,6%) și plata efectivă către reclamanți a diferenței rezultate.

- actualizarea acestor sume cu rata inflației, defalcat pe fiecare lună, de la data scadenței fiecăreia și până la plata efectivă a sumelor datorate și a dobânzii legale aferente drepturilor bănești începând cu data nașterii dreptului la acțiune și până la data plății efective;

- obligarea pârâților la calcularea, alocarea fondurilor necesare și achitarea către funcționarii publici -polițiști -membri de sindicat, a normei de hrană nr. 6, începând cu data promovării acțiunii și în continuare, până la data intrării în vigoare a altor prevederi legale care urmează a actualiza valoarea financiară a normelor de hrană.

Prin sentința nr. din data de, Tribunalul – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a respins acțiunea și *împotriva acesteia, au formulat recurs reclamanții*, criticând-o pentru nelegalitate, în temeiul dispozițiilor art. 488 alin. (1) pct. 8 Cod procedură civilă.

În susținerea recursului, reclamanții au arătat că instanța de fond a reținut că în cauză au aplicabilitate dispozițiile OUG nr. 114/2018, prin care s-a plafonat nivelul normei de hrană, fără a fi analizate Ordinele de ministru invocate în susținerea cererii introductive, apreciind că soluția instanței de fond este rezultatul greșitei aplicări a normelor de drept material, având în vedere că instanța de fond a apreciat că în cauză sunt incidente dispozițiile OUG nr. 114/2018, făcând abstracție de dispozițiile art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 26/1994.

Reclamanții au precizat că ordinele de ministru invocate au fost elaborate în conformitate cu prevederile O.G nr. 26/1994, apreciind că sunt îndrituiți la acordarea normei de hrană calculată prin actualizarea cu indicele de inflație, astfel că ordonanța de urgență prin care s-a plafonat nivelul normei de hrană a fost invocată în mod eronat de instanța de fond în soluționarea cererii, întrucât nu au solicitat majorarea normei de hrană, ci actualizarea acesteia cu indicele de inflație, ceea ce propriu-zis nu echivalează unei majorări raportat la ordonanța de urgență prin care s-a plafonat nivelul normei de hrană.

În drept, recurenții și-au întemeiat cererea pe dispozițiile art. 488 alin. (1) pct. 8 Cod procedură civilă, OG. nr. 26/1994, Ordinele Ministrului Apărării Naționale nr. MS 97/05.06.2018,

nr. MS 33/2020, nr. MS 78/2020, nr. M.S. 35 din 21. 02.2022, iar în susținerea cererii, au solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri.

Recurenții au solicitat și judecata cauzei în lipsă.

În temeiul dispozițiilor art. 205 și următoarele Cod procedură civilă, intimatul pârât Inspectoratul de Poliție Județean a formulat întâmpinare, prin care a invocat excepția nulității recursului, excepția prescripției dreptului material la acțiune și excepția inadmisibilității capătului de cerere privind efectuarea demersurilor necesare către MAPN, la nivel de guvern, pentru emiterea unui ordin de ministru, prin care să fie stabilită valoarea normei de hrană, începând cu data de 01.01.2022, la 45 lei/zi și plata efectivă a diferenței rezultate.

Pe fondul cauzei, intimatul-pârât a solicitat respingerea acțiunii, solicitându-se și judecata cauzei în lipsă.

La termenul de judecată din data de 2024, Curtea a respins ca nefondată excepția nulității recursului, iar în ceea ce privește excepția prescripției și excepția inadmisibilității capătului de cerere privind efectuarea demersurilor necesare de către Ministerul Apărării Naționale la nivel de Guvern, pentru emiterea unui nou ordin de ministru, a constatat că aceste două excepții au fost invocate și în fața instanței de fond, care nu s-a pronunțat asupra lor, iar sentința instanței de fond nu a fost atacată cu recurs din această perspectivă, astfel că soluția dată a intrat sub autoritatea de lucru judecat și a rămas în pronunțare cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la dezlegarea chestiunii de drept, în temeiul dispozițiilor art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, chestiune de drept care vizează plata valorilor actualizate ale normelor de hrană nr. 1 și 6, atât pe timp de pace, cât și pe timp de mobilizare, asediu, război sau urgență, norme de hrană prevăzute prin Ordinele ministrului apărării naționale nr. MS 97/05.07.2018, nr. MS 83/2020, nr. MS 78/2020, nr. MS 35/21.02.2022, pentru perioada celor 3 ani anteriori introducerii acțiunii.

Examinând admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea chestiunii de drept prin prisma criticilor formulate de recurenții reclamânți și a temeiurilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, Curtea reține următoarele:

Potrivit prevederilor art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 14 iunie 2024, „(1) Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”.

Din cuprinsul textului de lege citat, rezultă condițiile cumulative de admisibilitate instituite de legiuitor pentru declanșarea acestei proceduri, și anume: existența unei cauze aflate în curs de judecată; cauza să fie soluționată în primă instanță sau în calea de atac; ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată; asupra chestiunii de drept Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat anterior și să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Procedând la analiza asupra admisibilității sesizării, Curtea apreciază că primele trei condiții sunt îndeplinite, întrucât Înalta Curte de Casație și Justiție a fost sesizată de un complet de judecată al Curții de Apel – Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, investit în calea de atac a recursului cu soluționarea recursului formulat de recurenții reclamânți, întemeiat pe motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 C.pr.civ, prin care aceștia critică modalitatea de interpretare, de către instanța de fond, a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1116 din 29 decembrie 2018, cu modificările și completările ulterioare, fără a ține seama de dispozițiile art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 26/1994 privind drepturile de hrană, în timp de pace, ale personalului din sectorul de apărare

națională, ordine publică și securitate națională și ale persoanelor private de libertate, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, 144 din 9 aprilie 1998, cu modificările și completările ulterioare.

În ceea ce privește cerința ca soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept ce face obiectul sesizării, Curtea apreciază că întrebarea formulată are legătură cu soluționarea pe fond a cauzei, ținând cont că soluționarea cauzei depinde de modul în care sunt interpretate dispozițiile art. 36 alin. (6) și art. 37 alin. (1)-(3) din Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2018, precum și cele ale art. 1 alin. (5) din OUG nr. 226/2020, prin raportare la dispozițiile art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 26/1994, a căror aplicare prioritară este solicitată de către recurenții-reclamanți.

Astfel, se apreciază că de lămurirea chestiunii de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată, raportat la motivele de nelegalitate invocate de recurenții-reclamanți.

De asemenea, în legătură cu chestiunea de drept adusă în dezbatere, se reține că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a dezlegat cu efecte general obligatorii problema de drept care constituie obiect al sesizării și nici nu există un recurs în interesul legii în curs de soluționare având acest obiect.

Prin urmare, *Curtea apreciază că sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție* în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, reglementate de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 2 din OUG nr. 62/2024, Curtea va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra următoarei chestiuni de drept: „dacă în contextul existenței în ordinea juridică internă a dispozițiilor art. 36 alin. 6, art. 37 alin. 1-3 din OUG nr. 114/2018, art. 1 alin. 5 din OUG nr. 226/2020 se poate dispune obligarea IJP Prahova la plata valorii actualizate a normelor de hrană nr. 1 și 6 atât pe timp de pace, cât și pe timp de mobilizare, asediu, război sau urgență, norme de hrană prevăzute prin Ordinele ministrului apărării naționale nr. MS 97/05.07.2018, nr. MS 83/2020, nr. MS 78/2020, nr. MS 35/21.02.2022”.

De asemenea, în temeiul dispozițiilor art. 520 alin. (2) C.pr.civ, raportat la art. 4 din OUG nr. 62/2024, va fi suspendată judecata prezentei cauze până la soluționarea sesizării de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

În temeiul art. 2 din OUG nr. 62/2024, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra următoarei chestiuni de drept: „dacă în contextul existenței în ordinea juridică internă a dispozițiilor art. 36 alin. 6, art. 37 alin. 1-3 din OUG nr. 114/2018, art. 1 alin. 5 din OUG nr. 226/2020 se poate dispune obligarea IJP Prahova la plata valorii actualizate a normelor de hrană nr. 1 și 6 atât pe timp de pace, cât și pe timp de mobilizare, asediu, război sau urgență, norme de hrană prevăzute prin Ordinele ministrului apărării naționale nr. MS 97/05.07.2018, nr. MS 83/2020, nr. MS 78/2020, nr. MS 35/21.02.2022”.

Suspendă judecata prezentei cauze până la soluționarea sesizării de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Cu drept de recurs pe toată durata suspendării.

Pronunțată în ședință publică, azi, 18 septembrie 2024.

PREȘEDINTE,

.....

JUDECĂTORI,

.....

GREFIER,

.....

Red.

Tehnored.

4 ex./.....2024

Operator date cu caracter personal

Număr notificare 3120